

Budapest, 1910. március 10. – Budapest, 1984. február 11.

Apja szabósegéd volt. Hat elemit végzett, 1924-től a Hoffher–Schrantz Gyárban esztergályos tanuló, 1926. decembertől 1946-ig vas- és fémesztergályos segédként dolgozott ugyanott. A Magyarországi Vas- és Fémmunkások Központi Szövetsége tagja 1932-től, munkahelyén főbizalmi volt, részt vett az 1930. szeptember 1-jei tüntetésen, bekapcsolódott a Vörös Segély tevékenységébe. 1944-től tagja a Magyar Kommunista Pártnak, 1945-1946-ban munkahelyén műhelybizalmi, üzemi párttitkár és gyári főbizalmi volt. Bekerült a Kispesti Nemzeti Bizottságba, majd a képviselő-testületbe is, 1950-től fővárosi tanácsstag; a fővárosi szakmaközi bizottság alelnöke és a vas- és fémesztergályosok szervezőbizottsága tagja. 1946. januártól 1948. április 18-ig a Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű Rt. vezérigazgatója volt, 1948. április 20-án megválasztották a Vas- és Fémműipari Dolgozók Szakszervezete főtítkárává. 1949. októbertől 1950. augusztusig egy éves MDP pártiskolát végzett, majd 1950. november 1-jétől a csepeli Rákosi Mátyás Vas- és Fémművek igazgatója 1953-ig. 1946-tól 1948-ig az MKP KEB póttagja volt, majd az MDP Központi Vezetősége tagja 1948. június 15-étől, a Politikai Bizottság póttagja 1954. május 30-ától, rendes tagja 1955. április 14-étől (más forrás szerint április 28-ától) 1956. október 24-ig volt. A Vas- és Fémműipari Dolgozók szakszervezetének elnöke 1952-től, a Szakszervezetek Országos Tanácsának elnöke 1954. júniustól /más forrás szerint 1954. április 26-ától/ 1955. április 30-ig volt.

1949-től a MNFF Országos Tanácsa és a budapesti népfrentbizottság tagja volt. 1949. május 15. és 1958. szeptember 26. között országgyűlési képviselő; a Magyar Függetlenségi Népfrent Heves-Nógrád-Hont választókerületéből illetve a budapesti listáról; az országgyűlés alelnöke 1953. július 3. és 1955. április 18. között, egyúttal az Elnöki Tanács tagja 1951. május 15-étől 1953. július 3-ig.

A Hegedűs-kormányban a Minisztertanács elnökhelyettese 1955. április 18. és 1956. október 24. között. A forradalom és szabadságharc kirobbanása után párt- és állami tisztségei alól felmentették, a forradalom bukása után munkaügyi miniszterhelyettes 1957. január 26-ától 1964. június 5-ig; közben a Munkaügyi Minisztérium megbízott vezetője 1957. január 26. és 1957. május 9. között, a munkaügyi miniszter első helyettese 1964. június 5. és 1966. szeptember 29. között volt. A Szakszervezetek budapesti Tanácsának elnöke 1966-tól haláláig. 1948-ban Kossuth-díjat kapott.